

PRENUMERATA.

Rocznie 48 Mk., Kr., 93
półrocznie 24 Mk., Kr., 48
kwartalnie 12 Mk., Ko-
ron 24.

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.
WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

OGŁOSZENIA.

Cena za wiersz drobnej
go pisma (petit) po teh-
ście 1 mk.
Kolumna 6 lamów.
Numer pojedynczy
20 fenigów.

Redakcja i Administracja: Miodowa № 20. Redakcja otwarta od 9—3 p. p. Redaktor przyjmuje od 1—2 p. p. Telef. red. 44-05. Telef. admin. 44-50.

DZIAŁ URZĘDOWY.

ROZPORZĄDZENIE

Kierownika Ministerstwa Kolei Żelaznych o zmianie postanowienia § 81 Regulaminu Ruchu na kolejach polskich b. zaboru austriackiego.

Na mocy punktu 4 § 2 Regulaminu Ruchu z roku 1909 zmienia się na czas nadzwyczajnych stosunków, powstałych wskutek przepełnienia magazynów kolejowych na stacji Kraków, aż do odwołania, postanowienia § 81 Regulaminu Ruchu dla stacji Kraków jak następuje:

1) Znosi się postanowienia § 81 punkt 1 Regulaminu Ruchu co do terminu dla wykupywania listów przewozowych na stacji Kraków.

Polegające na tych postanowieniach taryfowe przepisy wykonawcze tracą swą ważność. Odbiorca jest obowiązany każdy list przewozowy w przeciągu 48 godzin po otrzymaniu zawiadomienia o nadejściu towaru wykupić i towar ze stacji w powyższym okresie czasu całkowicie zabrać.

2) Kolej może przesyłki, do 48 godzin po zawiadomieniu z jakiegokolwiek powodu nie wykupione i nie zabrane, złożyć na koszt i odpowiedzialność odbiorcy na placach stacyjnych poza magazynami albo urzędowo sprzedać. Zawiadomienie nadawcy i odbiorcy o zamierzonej sprzedaży jest niepotrzebne.

Kierownik Ministerstwa:

(—) *I. Eberhardt*

Warszawa, dnia 4 września 1919 r.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 14 sierpnia 1919 r. w sprawie podwyższenia taks leczenia w państwowych szpitalach epidemicznych.

Wskutek zwiększenia się kosztów utrzymania chorych w państwowych szpitalach epidemicznych, Minister Zdrowia Publicznego podwyższa dotychczasową taksę za leczenie chorych w powyższych szpitalach, począwszy od dnia 1 września 1919 r., w sposób następujący:

1) W państwowych szpitalach epidemicznych, leżących na terenie b. okupacji austriacko-węgierskiej, za leczenie jednej osoby przez jeden dzień Zarząd szpitala liczyć będzie 15 K.

2) W państwowych szpitalach epidemicznych, leżących na terenie b. okupacji niemieckiej za leczenie jednej osoby przez jeden dzień Zarząd szpitala liczyć będzie 10 M.

Obowiązek zapłaty i sposób ściągania kosztów leczenia reguluje rozporządzenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 14 stycznia 1919 r. Nr. 27258/II.8910.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 września 1919 r. na obszarze b. zaboru rossyjskiego.

Minister Zdrowia Publicznego:

(—) *Dr. Janiszewski.*

Warszawa, dnia 14 sierpnia 1919 r.

NOMINACJA.

Naczelnik Państwa postanowieniem z dnia 30-go sierpnia r. b. mianował p. Kazimierza Olszowskiego Szefem Sekcji w Ministerstwie Spraw Zagranicznych.

**LIST NACZELNEGO WODZA
DO GENERALA HALLERA.**

Kochany Panie Generale!

W chwili ostatecznego zespolenia się oddziałów, sformowanych we Francji z armją polską, w chwili, w której swoją pracą dania Ojczyźnie liczących szeregów żołnierza doprowadzili, Panie Generale, do chwalebnej końca, czuję potrzebę wyrazić Panu w imieniu Ojczyzny serdeczne słowa uznania za Jego dotychczasową działalność.

Idei wykucia miecza polskiego był Pan szermierzem, jako twórca drużyn sokolich, które tuż przed wojną światową poczęły się militaryzować. Służył Pan tej myśli w atmosferze, w której rdzewiały serca i szabla polska, skazana — zdawało się — na los tylko pamiątki muzealnej.

Na odzew trąbki polskiej w sierpniu 1914 roku, na odzew tłumiony bezwola i bezwiara, stanął Pan bez wahania w szeregach strzelcekkich. Uczestniczył Pan w bojach sławnej Karpackiej Brygady Legionów, starając się usilnie ochronić żołnierza polskiego od zmarnowania jego wysiłków i broniąc zawsze i wszędzie godności i honoru munduru polskiego, narażonych wtedy na uszczerbek co krok nieledwie.

Z tego okresu pozostaną na zawsze w miłym wspomnieniu wszystkich legionistów nasze wspólne walki nad Styrem, ramię przy ramieniu, walki, które zdobyły sobie chlubne karty w dziejach odrodzenia wojskowości polskiej.

Gdy potem zamiar stworzenia wojska niemieckopolskiego, wskutek mego rozkazu niezłożenia przysięgi, usłuchanego przez znaczną większość Legionów, spelzył na niczem i gdy postępeł internowany w Magdeburgu — z prawdziwą ulgą i wzruszeniem które — jak sądzę — podzielała wówczas za mną cała Polska, dowiedziałem się o przejściu Brygady Pańskiej przed front i zerwaniu w ten sposób pęt niewolniczych.

W bitwie pod Kaniowem przypadło Panu, Panie Generale, w udziale szczęście zbrojnego zaprotowania przeciw twórcom pokoju brzeskiego.

Rozpoczął Pan później nową pracę stworzenia wojska polskiego w warunkach korzystniejszych.

Dzięki gościnności i wydanej pomocy Francji, bez wpływu na pracę któregośkolwiek z państw zaborczych, nawiazał Pan nie tradycji dawnych Napoleońskich Legionów, co sły „z Włoch do Polski“.

Jeżeli okoliczności nie pozwoliły stanąć Pańskim oddziałom u boku swoich towarzyszy broni w pierwszych czasach tworzenia się Państwa, w pierwszych najcięższych walkach o całość i granice Ojczyzny, to z tą chwilą, gdy Pańscy żołnierze znaleźli się na ojczyściej ziemi, zadanie swoje wypełnili one tak, jak przystało honorowi i dobrej sławie żołnierza Polski.

Praca Pańska organizacyjna we Francji pozwoliła nado wybiwić obywateli polskich od hańbiącej i poniżającej niewoli i dała im możność powrotu do ojczyściej ziemi z bronią w ręku, nie jako jeńcom, ale jako żołnierzom.

Jestem przekonany, że praca Pana, Panie Generale, wytrwałe i uporczywie zmierzająca ku wytworzeniu dla Polski własnej siły zbrojnej, praca prowadzona nieraz w najprzychylniejszych warunkach, zostanie na zawsze we wdzięcznej pamięci potomności i w sercach żołnierzy.

Co do mnie, sądzę, że będę wyrażycielem sądu powszechnego, gdy za tę pracę złożę serdeczne podziękowanie.

Zarazem zawiadamiam Pana, że poleciłem wciągnąć Pana do spisów oficerów Wojska Polskiego w randze generała broni (piechoty).

(—) *J. Piłsudski.*

Warszawa-Belweder, dnia 30.VIII.1919 r.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Z Ministerstwa Spraw Wojskowych.

Wyplata, przyznanych przez Ministerstwo Spraw Wojskowych, zasiłków dla mieszkających w mieście Warszawie rodzin żołnierzy, pełniących służbę w Wojsku Polskiem, odbywać się będzie w ratuszu w Kasie zapomóg i rent według następującego porządku:

- w poniedziałek, dnia 15. b. m., nazwiska A—D.
- we wtorek, dnia 16. b. m., nazwiska E—J.
- w środę, dnia 17. b. m., nazwiska K—L.
- w czwartek, dnia 18. b. m., nazwiska Ł—O.
- w piątek, dnia 19. b. m., nazwiska P—S.
- w sobotę, dnia 20. b. m., nazwiska T—Z.

Wyplata zasiłków dla rodzin, mieszkających w powiecie Warszawskim, odbywać się będzie w Kasie powiatowej, Nałewki 2,-w poniedziałek, dnia 15. b. m.

Zgłaszający się po odbiór zasiłków winni legitymować się papierami osobistymi (paszport i t. d.).

Z Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Wydział Prasowy Ministerstwa Spr. Wewn. komunikuje, że został rozesłany następujący okólnik do wszystkich panów Przewodniczących Wydziałów Powiatowych, Prezydentów i Burmistrzów miast:

„W związku z organizacją Banku Komunalnego, Ministerstwo Spr. Wewn. podaje do wiadomości, że z chwilą powstania Banku Skarb Państwa przestanie być źródłem kredytu dla związków komunalnych. Związki komunalne, które obecnie nie zaopatrzają się w niezbędną ilość akcji (§ 5 statutu) będą więc narazie pozbawione dwu poważnych źródeł kredytowych. Z tego powodu w interesie samych związków komunalnych jest zapisywanie się niezwłocznie na akcjonariuszów Banku, zwłaszcza, że będzie on instytucją samych związków samorządnych, przez nich kierowaną.“

Wydział Prasowy Ministerstwa Spr. Wewn. komunikuje, że do wszystkich p.p. powiatowych Komisarzy Rządowych i Naczelników Policji Państwowej rozesłany został okólnik treści następującej:

„W uzupełnieniu okólnika z dn. 14 lutego r. b. w przedmiocie stosunku urzędowych władz administracyjnych do prasy (Dz. Urzęd. Nr. 12, poz. 142), wyjaśniam, iż skłosać areszt na czasopisma i druki w myśl art. 27 dekretu o tymcz. przepisach prasowych, należy każdorazowo na podstawie pisemnego rozporządzenia, wydanego przez kompetentne władze (Naczelnika Policji Państwowej, Powiatowego Komisarza Rządowego). Funkcjonariusze policji, wykonyujący rozporządzenie nałożenia aresztu, obowiązani są na miejscu wyegzemitować się odnośnym rozporządzeniem na piśmie, a po dokonaniu zajęcia nakładu zażądać odpowiedniego poświadczenia o dokonaniu aresztu i pokwitować z ilości zajętych druków. Podczas wykonywania obowiązków, wypływających z nałożenia aresztu, funkcjonariusze policji powinni zachować się grzecznie, unikając wszelkich groźb, podnoszenia głosu i t. p.“

**Z Ministerstwa Pracy i Opieki
Społecznej.**

Od października 1919 r. Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej organizuje roczny kurs, którego zadaniem jest przygotowanie odpowiednich sił, chcących się poświęcić wychowaniu dzieci i młodzieży, pozbawionych opieki.

Kurs będzie trwał przez 12 miesięcy, z czego ostatnie 3 będą poświęcone zajęciom praktycznym. Po ukończeniu kursu i zdaniu egzaminów, słuchacze i słuchaczki otrzymają odpowiednie świadectwa z prawem publiczności. Na kursy będą przyjmowane osoby z wykształceniem 6-ciu klas szkoły średniej, lub z równorzędnym seminarijnym.

Podanie wraz z metryką urodzenia, świadectwem szkolnem i własnoręcznie napisanym życiorysem należy składać w Ministerstwie Pracy i Opieki Społecznej (Sekcja IV Opieki Społecznej, najdalej do dnia 20 września 1919 r. — Rysia 1). Wpis i opłata za naukę wynosi 200 mk., płatnych w dwóch ratach półrocznych. Dla osób niezamożnych są przewidziane zwolnienia od opłat częściowe, lub zupełne.

Nadto jest do rozdania kilka stypendjów.

Z Ministerstwa Apropowizacji.

Z polecenia Komisarza Ministerstwa Apropowizacji, który otrzymał informację, że przy ul. Leszno Nr. 114 znajduje się młyn, pracujący bez pozwolenia Władz Państwowych, Komisarz Ministerstwa Apropowizacji delegował Referenta, p. Gąsiorowskiego, który w asystencji Policji III-go Komisarjatu dokonał rewizji i po kilkogodzinnym poszukiwaniu znalazł ukryty w piwnicach elektryczny młyn o sile 3-ch koni, w pełnym biegu, i zapas surowego zboża, mąki i otrąb. Mąka była przedmiotem spekulacji.

Na zasadzie przepisów wykonawczych p. Ministra Apropowizacji z dnia 12 sierpnia r. b. („Monitor“ Nr. 181) mąka została skonfiskowana, zaś właściciel młyna, Felcjan Koll, został aresztowany i oddany do dyspozycji Komisarza Rządu.

